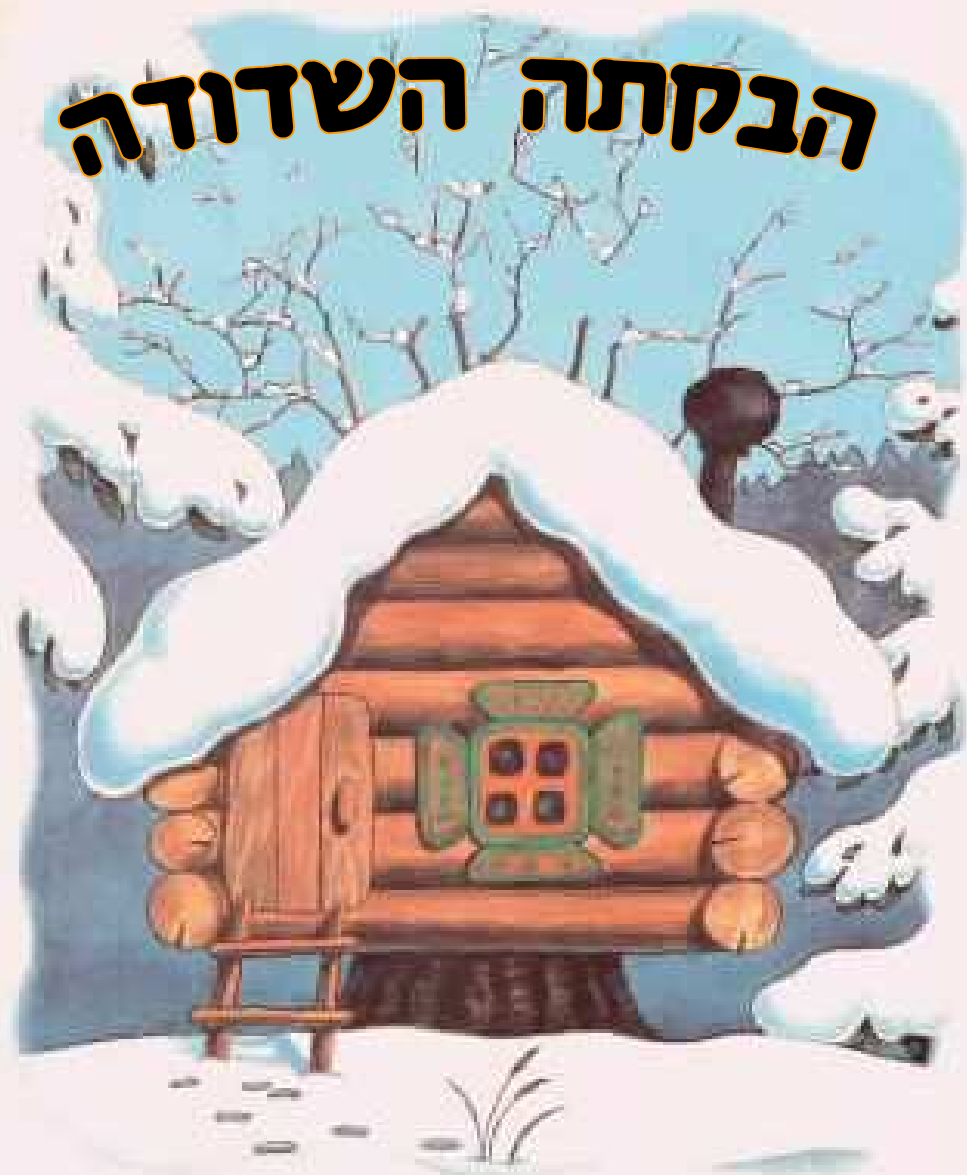

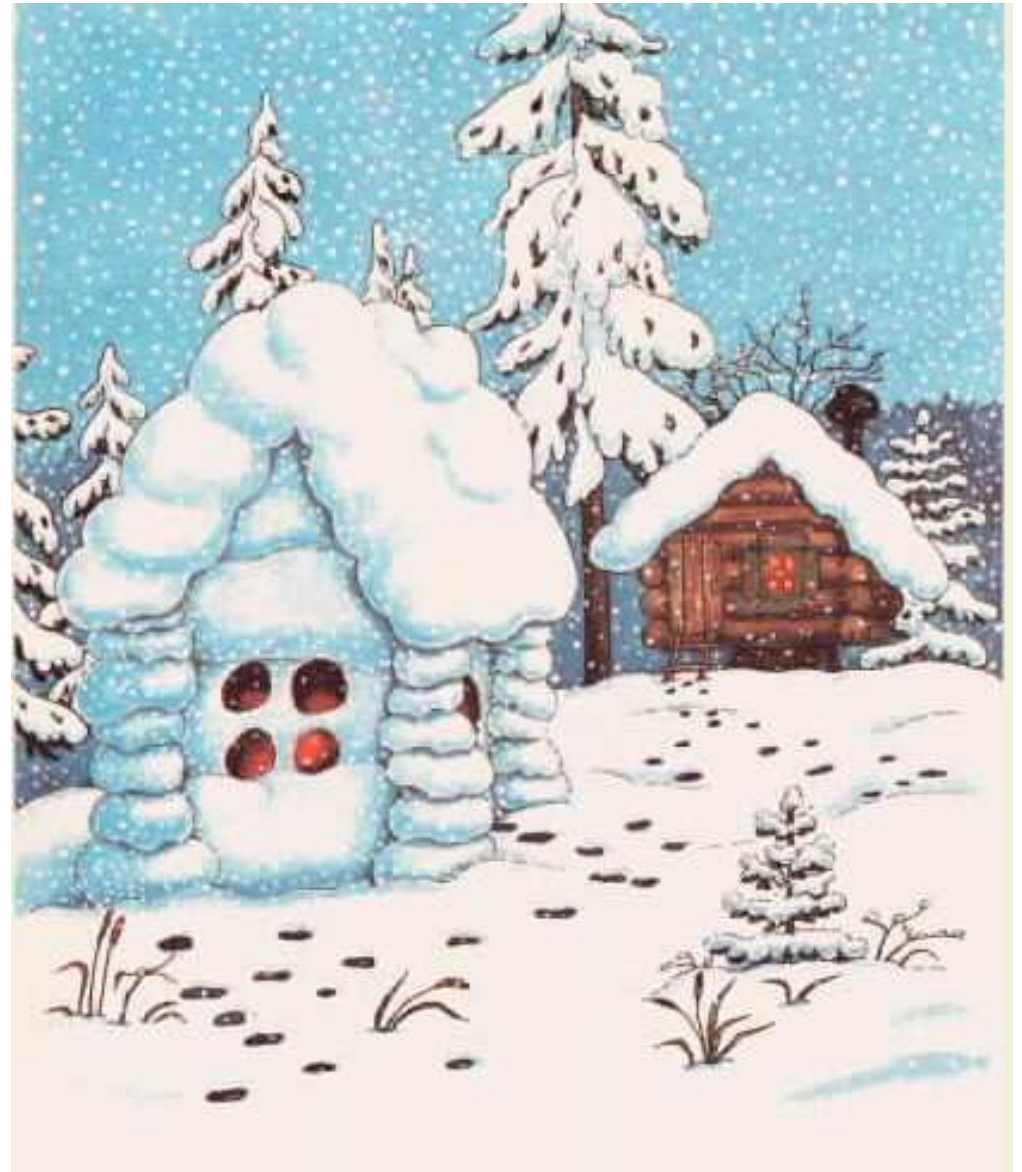
אגדות עם רוסיות

הבקתה השדודה

**היה היו פעם שועלה וארנבת.
גרה השועלה בבקתה מקרח
והארנבת בבקתה מעץ.**

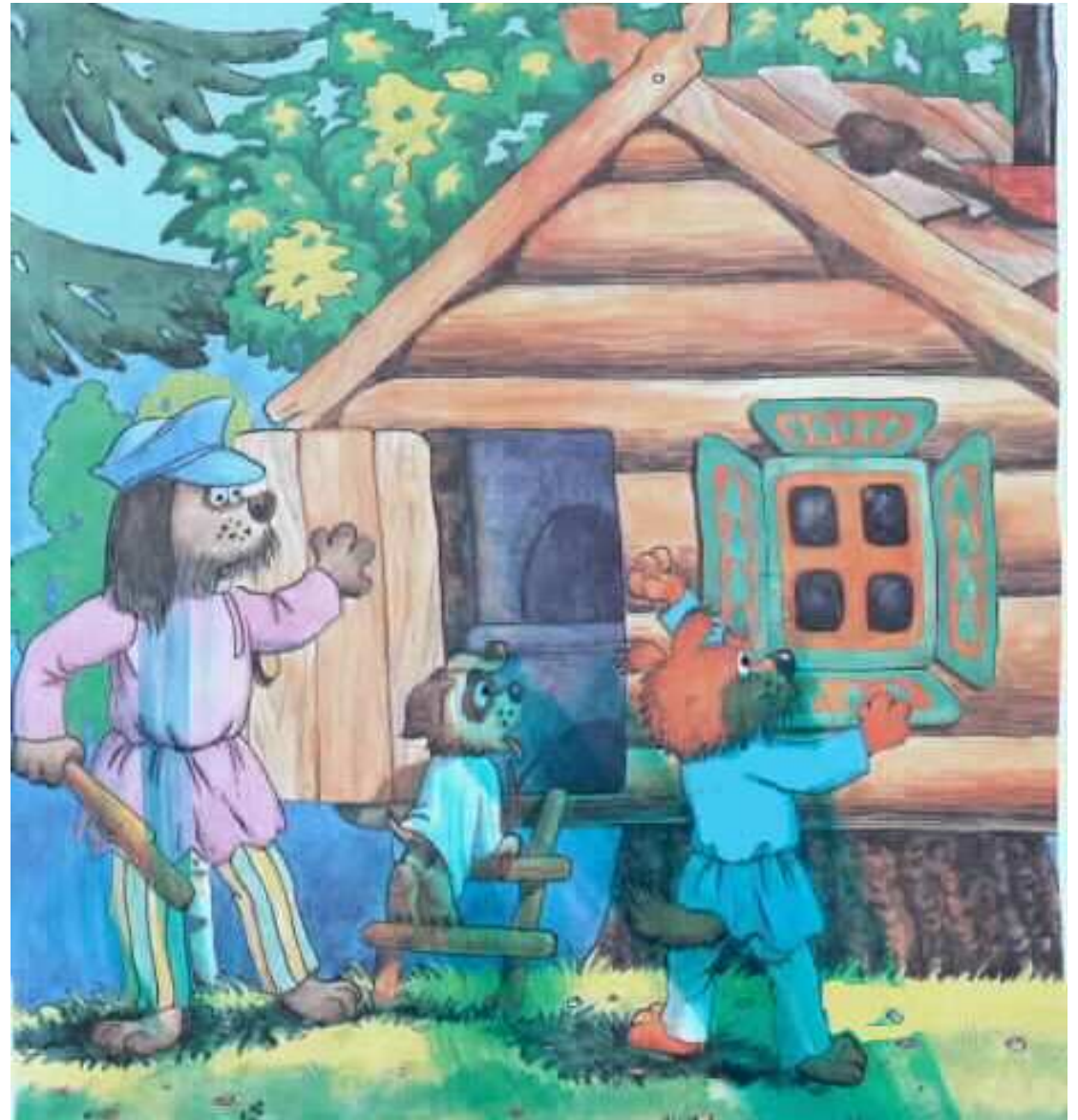
**הגיע אביב, נמסה הבקתה
של השועלה והבקתה של
הארנבת נשארה כמו קודם.
רצתה השועלה להתחמם,
הלכה לבקתה של הארנבת
וגירשה אותה.**

הלכה הארנבת ובכתה.
פגשו אותה כלבים.
"למה את בוכה, ארנבת?"
"איך לא אבכה? הייתה לי
בקתה מעץ ולשועלה
בקתה מקרח. באביב
נמסה הבקתה של
השועלה, היא באה
להתחמם אצלי וגירשה
אותי."

"אל תבכי, ארנבת"
הכלבים "נגרש את
השועלה."
הלכו אל הבקתה.
"האו, האו! לכי שועלה,
החוצה!"

והשועלה ענתה לכם מהתנור:
"אצא, אקפוץ – אקרע אתכם
לגזרים!"
נבהלו הכלבים וברחו.

ישבה הארנבת תחת שיח
ובכתה. עבר לידה דוב.
"למה את בוכה,
הארנבת?"
"איך לא אבכה? הייתה
לי בקתה מעץ ולשועלה
בקתה מקרח. בא אביב
ונמסה בקתה של
השועלה. היא רצתה
להתחמם אצלי וגירשה
אותי."

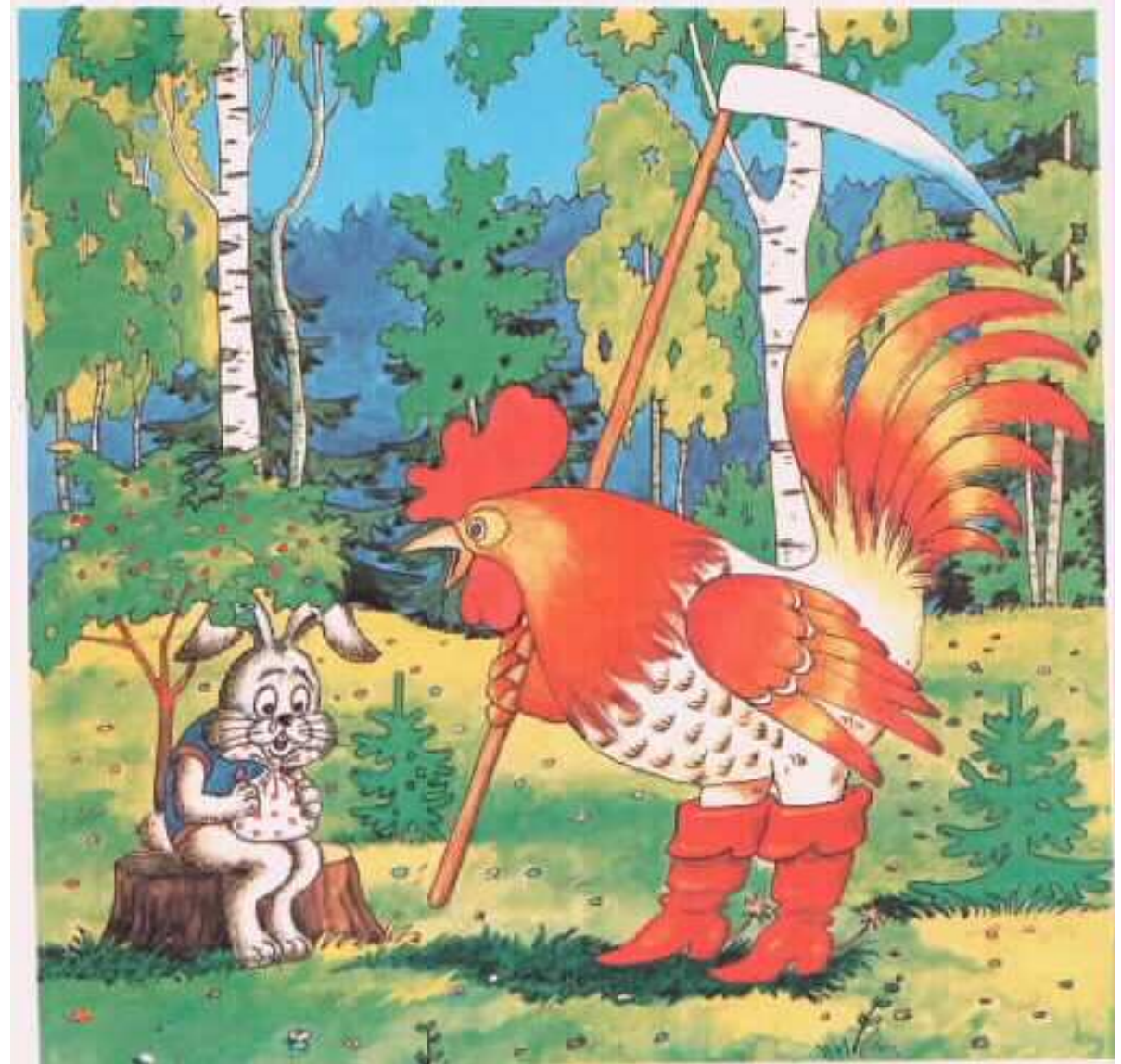
"אל תבכי, ארנבת" אמר
הדוב "אגרש אותה."
"לא, דוב, לא תגרש. כלבים
ניסו לגרשה ולא גירשו."
"ואני אגרש!"
הלכו לבקתה. נהם הדוב:
"לכי, שועלה, החוצה!"

והיא ענתה מהתנור:
"אצא, אקפוץ – אקרע אתך
לגזרים!"
נבהל הדוב וברח.

ישבה הארנבת על גדם
עץ ובכתה. עבר תרנגול,
כרבולת זהב, חרמש
אצלו על כתף. ראה את
הארנבת ושאל:
"למה תבכי, ארנבת?"
סיפרה הארנבת את
צרותיה.
"בואי, אגרש אותה"
אומר התרנגול.
"לא, לא תגרש. הכלבים
ניסו, לא גירשו, הדוב
ניסה, לא גירש."

"ואני אגרש, נלך!"
הלכו לבקתה. קרא
התרנגול:
"קו-קו-רי-קו! יש לי
חרמש על כתפי, רוצה
לחתוך את השועלה. צאי
שועלה, צאי!"
נבהלה השועלה ואמרה:
"אתלבש.."
והתרנגול שוב:
"קו-קו-רי-קו! יש לי
חרמש על כתפי, רוצה
לחתוך את השועלה. צאי
שועלה, צאי!"

והשועלה:
"אלבש מעיל.."
והתרנגול בשלישית:
"קו-קו-רי-קו! יש לי חרמש
על כתפי, רוצה לחתוך את
השועלה. צאי שועלה, צאי!"
קפצה השועלה מהבקתה
וברחה ליער.

**והארנבת חזרה שוב לחיות
בביתה.**

